

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἑξῶν. φρ. 20.
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΑΝΣ ΔΙΕΤΥΤΗΤΗΣ.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

(Περικοπαὶ ἐκ τῶν ἀποκρύφων Εὐαγγελίων).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ Γλυκύτατος ἔφη τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ μαθηταῖς :

—'Εν Ἀρτῇ ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. Ἐπληρώθη ἡ καρδίσα μου εὐφροσύνης, καὶ τὰ καλὰ ἐν ἐμοὶ ἐπλεύσαναν. Καὶ γὰρ ἐκ Καλα-ρρυτῶν εἰς Καλα-μπάκα καὶ εἰς Τρί-καλα ἤγαγον τὸ βῆμα, ἀνθεσι περιρραϊνόμενος, καὶ τὰ ἐξαρτήματα τοῦ σώματός μου ἐσκοτίσθησαν ὑπὸ τῶν προσφωνήσεων. Ἐγὼ ἐν συναγωγαῖς ἐλάλησα καὶ πρὸς ἀπίστους τὸν λόγον τὸν ὀρθὸν ἐκήρυξα. Καὶ ὑπέστην λίμαν Τούρκων καὶ Ἑβραίων. Καστέλλαν καὶ Παπαμιχαλόπουλον ἐπόθησε τὸ πνεῦμά μου, καὶ Ὑπουργεῖον Ἑξωτερικῶν ἡ ψυχὴ μου. Καὶ πλῆθος πολὺ συνήχθη προπέμπων αὐτὸν καὶ ἔστη ὁ Γλυκύτατος δακρυρροῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

— Ἀλμυρὸν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀλλὰ μὴ θρηνῆτε. Ἐγὼ γὰρ ἀπέρχομαι· ἀλλὰ καταπέμψω ὑμῖν τὸν Παράκλητον, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἑθνικόν, ὃ παρ' ἐμοῦ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας, τῆς γῆς Αἰγύπτου. Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Δυμπεράκην μου ἐκ πάσης ψυχῆς σου, καὶ τὸ μεταδατικὸν αὐτοῦ ἐκ πάσης τῆς διανοίας σου. Καὶ δώσεις αὐτῷ τὴν ψῆφόν σου καὶ τὴν γυναικὰ σου καὶ τὸν βοῦν σου καὶ τὴν ὄρνιθάν σου. Καὶ ἐγὼ ἐξαποστελῶ ὑμῖν ὕδωρ Βρωμολίμνης, καὶ ὁ πίνων ἐξ αὐτοῦ οὐ διψήσει ποτέ.

Καὶ ἀπάραντες ἐκ τῆς χώρας Γαδαρηνῶν διεπεραιώθησαν εἰς Παλαιστίνην τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ ἰδοὺ ἐφάνησαν μακρόθεν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἶδε Γλυκύτατος καὶ ἐδάκρυεν.

Καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανὸν ἔφη: Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἀποκτείνουσα τὰς πλειονοψηφίας, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξει τὰ τέκνα τοῦ Βουλευτηρίου σου, ὃν τρόπον ὄνεις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας!

Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται Ὡρα καὶ νῦν ἐστίν, ἐν ᾗ καὶ πάλιν Τρικούπης κατηγορήσει με. Περίλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως ἐκλογῆς Προέδρου.

Καὶ προσελθὼν Φιλήμων ὁ Ἰσκαριώτης κατησπάσατο αὐτὸν καὶ ἠρώτησε.

—Ραββί, ἵνα τί Φελλάχοι βουλήν ἔχουσιν, ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐτι συνήχθημεν :

Λέγει αὐτῷ ὁ Γλυκύτατος: Οἱ πιστεύοντες εἰς ἐμὲ τὰς δισχιλίας ἔχουσιν, οἱ δὲ ἀπιστήσαντες οὐ σωθήσονται εἰς τὸν Αἰῶνα.

Καὶ ἦν ἐγγὺς κόμη λεγομένη Σιδιτανία, καὶ Γραφεῖα πολλὰ ἦσαν ἐν αὐτῇ, καὶ νόσος δεινὴ ἐμάστιζε τὰ Γραφεῖα, ἧτις ἐβραϊστὶ λέγεται Λόρδα.

Καὶ προσελθόντες φίλοι τινες εἶπον τῷ Διδασκάλῳ: Δέσποτα, οὐκ οἶδας; ὁ φίλος ὑμῶν Τηλέγραφος τέθνηκεν.

Καὶ ὁ Γλυκύτατος ἀκούσας ταῦτα ἔφη. Ἦδειν ὅτι ἀσθενῆς ἦν· ἱκανὰ γὰρ εἰς φάρμακα ἐξώδευσα καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ δεικτέος ἐμοί· ἀλλὰ δεῦτε πορευθέντες ἀναστήσωμεν αὐτόν.

Καὶ πορευθέντες εἰς τὸ μνημεῖον ὅπου ὁ νεκρὸς ἔκειτο ἔστησαν. Καὶ ἦν ὁ νεκρὸς κείμενος τεταρταῖος καὶ ὀδωδὼς μεταξὺ τῆς Οἰνοποιίας καὶ τῆς Δικογραφίας ὑπ' ἀριθ. 113. Καὶ λαβὼν ὁ Γλυκύτατος κάλαθον πλήρη κατασχετηρίων ἐφώνησε ὁ Τηλέγραφος, Δεῦρο ἔξω.

Ὁ δὲ νεκρὸς παραυτίκα ἐγερθεὶς ἐλάλησε, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνεξάρτητος καὶ μὴ, ἀνεβόησεν ἐπὶ τῷ θαύματι μέχρι τῆς Πρωίας.

Καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξελθόντες ἔδραμον καὶ ἀνευρόντες πῶλον Στεφανίδου καὶ ἐπιστρώσαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἀνεβίβασαν ἐπ' αὐτοῦ τὸν Διδάσκαλον καὶ περιήγαγον αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν μετὰ βατῶν καὶ κλάδων, κραυγάζοντες ὁσάνα εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

Καὶ ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν ὑπὸ ἐφημερίδος ὅτι α' Ἰδοὺ δευτερός βασιλεὺς Ῥωμέϊκου ἔρχεται μετὰ Βατῶν καὶ Κλάδων.

Καὶ στὰς πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου ὁ Γλυκύτατος εἶπε πρὸς τοὺς περιστάτας ὄχλους: Βλέπετε ταύτην τὴν Βουλὴν; Ἐγὼ δύναμαι ἐν τρισὶν ἡμέραις διαλύσαι αὐτὴν καὶ πάλιν ἀνασχηματίσαι.

Οἰκονόμος δὲ ἀκούσας ταύτας διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ εἰπὼν ὅτι ἐβλασφήμησεν.

Στραφείς δὲ ὁ Διδάσκαλος λέγει αὐτῷ : Ὀλιγόψυχε, φοβείσαι τὸν θάνατον, ἐνῷ ὁ νέας ιδέας διασπείρων ἐστὶν ἀθάνατος.

Καὶ ἀπελθόντος τοῦ πλήθους ἠρώτησεν ὁ Γλυκύτατος τοὺς περὶ αὐτὸν λέγων : Τίνα λέγουσί με οἱ ἄνθρωποι;

Καὶ ἀποκριθεῖσα αὐτῷ Μαρία ἡ Μαгдаλνή, ἡ καὶ Ἐφemeris καλουμένη, ἀφ' ἧς εἶχεν ἐκβάλλει ἐπτά δαιμόνια εἶπε : Οἱ μὲν λέγουσί σε Ἄλφα Κοῦ, ἄλλοι δὲ Δημητρίου, ἕτεροι Παναγιώτου, ἕνός δὲ λέγει σε Μιζοπάρθενον καὶ ἕτεροι ἄνθρωπον τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου.

Καὶ ἔφη ὁ Γλυκύτατος : Σεῖς δὲ τίνα μὲ λέγετε;

Καὶ ἀναστᾶσα Μαρία ἡ Ἐφemeris εἶπεν : Σὺ εἶ ὁ δευτέρως βασιλεὺς.

Καὶ ἀγαλλιασάμενος ὁ διδάσκαλος λέγει αὐτῇ :

— Βόσκε τοὺς ἐφείδρους μου.

Στραφείς δὲ πάλιν μετ' ὀλίγον λέγει αὐτῇ :

— Βόσκε τοὺς κληρωτοὺς μου.

Τότε παρέστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ τινὲς τῶν κορυφαίων Παπαμιχαλόπουλος ὁ Ἀδελφότης καὶ Ῥικάκης ὁ δίκαιος καὶ εἶπον αὐτῷ.

Ἀπαιτήσεις πολλαὶ εἰσι καὶ οὐ δυνάμεθα οἰκονομῆσαι ταύτας, ἐπεὶ θέσεις οὐχ ὑπάρχουσιν.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Γλυκύτατος : Μὴ χάνεσθε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου πολλὰι μοναὶ εἰσὶν. Ἐὰν ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, βλέψετε πῶς καταφέρω αὐτά.

Ὅψιας δὲ γενομένης ἐμέτρησε τοὺς κόκκους τοῦ κομπολογίου τοῦ κατὰ μόνας, καὶ ὑπολογίσας τὰς ψήφους ἀνέκραξε φαιδρῶς. Ἐχομεν πλειονοψηφίαν . . . μὲ τὸ παρὰ πᾶν.

Γονυπετήσας δὲ ἤρξατο τῆς προσευχῆς αὐτοῦ λέγων :

Πάτερ ἐπουράνιε· ἡγγικεν ἡ ὥρα ! εἰ μὲν εὐμενὴς ἐστὶν ἡ Βουλὴ σου, κατὰπεμψον αὐτὴν ἐπ' ἐμέ· εἰ δὲ μὴ, στείλε αὐτὴν ἀπευθείας εἰς Σατανᾶν, πρὶν ἢ ἐγὼ πράξω τοῦτο.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπεκοιμήθη, ἀναγινώσκων τὸν Ξίφιν τοῦ Κοκοράβα.

Ζακχαῖος.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἐν τῇ Πρωτῇ ἰδοὺ μετὰ ποίου λυρισμοῦ ἐξυμνεῖ τὰ κάλλη τοῦ Βασιλέως ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἀθήνας :

«Τὸ ἄρρενωπὸν καὶ ἐπιβλητικὸν παράστημα τοῦ ἡγεμόνος ἐνέπνεεν ἐν γένει τὸν σεβασμὸν· ἀλλὰ τὸ χάριεν καὶ εὐπροσῆγορον αὐτοῦ μειδίαμα . . .

«Σταματῶ, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ φθάσω εἰς τὰ ἄκρα καὶ τοῦτο, κτλ.»

Πῶς σὰς φαίνεται ὁ κ. Δεληγιάννης νὰ σταματᾷ μετὰ λυγμῶν—αὐτὸ ἐκφράζουσιν αἱ τελεῖαι—διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ἄκρα—δὲν ἀραιοῦμεν ἡμεῖς, ἀλλ' ὁ κ. Δεληγιάννης—τοῦ Βασιλέως.

Τί ; ἐντρέπετο νὰ ὑμνήσῃ τὰς χεῖράς του ; Ἀλλ' ἀφοῦ δύναται νὰ φιλήσῃ τοὺς πόδας του, ἂν τὸν κάμῃ πρωθυπουργόν !

Καὶ ἐπὶ τέλους, διὰ νὰ παύσωμεν τὰς ἀηδεῖς ἐρωτήσεις, αἱ μᾶς εἰπῇ εἰς ποῖα ἄκρα τοῦ Βασιλέως δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ φθάσῃ ἡ Madame Ὁωδορογιαννοῦλα.

Ὁ Τηλέγραφος πρῶτος ἤρξατο δημοσιεύων τὸ ἐπὶ τῶν Βασιλέων βούλευμα, τοῦ δυστυχοῦς Φιλήμονος μείναντος ὀπίσω τοῦ Τηλεγράφου. Εἶδате ὁμῶς καὶ τὸ πλατύστηλον τῆς δημοσιεύσεως, χωρὶς νὰ ἐνοήσητε καὶ τὸ διατί, ἀφοῦ ἡ ἄλλη ὕλη τοῦ Τηλεγράφου δημοσιεύεται ἐν στήλαις στεναῖς. Αὐταὶ αἱ ἀσυνάθεις στῆλαι εἶναι δημόσιαι—πλατεῖαι ὡς αἱ πύλαι τῶν δημοσίων καταγωγῶν ὑπὸ μεταφορικὴν ἐποψίν—καὶ διὰ τῶν πυλῶν αὐτῶν εἰσέρχεται μόνος ὁ κ. Σιδιτανίδης, ὅστις ἔχει ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον καὶ παίρνει ἀπ' ἐκεῖ πότε ἀγορεύσεις τῆς Βουλῆς, πότε βουλευματα, ἔτοιμα ἔτοιμα καὶ τὰ μετακενώνει ἔπειτα εἰς τὸν ἀΤηλεγράφον του, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς τοὺς στοιχειοθέτας του. Λέγομεν ὑποχρεωθῇ, διότι ὁ κ. Σιδιτανίδης σπανίως χρεώνεται εἰς τοὺς ἐργάτας του, σπανιώτερον δὲ πληρόνει.

Ἐπειτα θέλετε συναγωνισμὸν ἐλευθερον ἐφημερίδων!

Ὅπως εἰς τοὺς ὁμηρικὸς πολέμους, ὅταν δὲν ἐλάμβανον χώραν μάχαι ἐκ τοῦ συστάδην, ἐγίνοντο μονομαχίαι μετὰ τῶν ἡρώων τῶν δύο στρατοπέδων, οὕτω καὶ ἐκεῖ καὶ εἰς τὴν Ἀρίσσαν ὡς ὄνειρον διαμηνύεται ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Τηλεγράφου ὅτι Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ ἀντήλλαξαν πιστολιαῖς. Ἀπὸ εἴκοσι πέντε μέτρων (ἐκ τοῦ ἀσφαλτοῦς πάντοτε) ὁ ἥρωας Πάνος Κολοκοτρώνης καὶ ὁ ἥρωας Κωνσταντῖνος Χαδζῆ Ἰωάννου περιστράφησαν διὰ περιστροφῆς (ρέβόλβερ) περὶ τοῦ θανάτου, ἐπετεύχθη δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ νὰ μὴ πληρωθῇ κανεὶς.

Ἵστερον ἀπὸ τοιοῦτο ἐνθαρρυντικὸν ἀποτέλεσμα καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ προεκάλεσαν τὸν κ. Πάνον Κολοκοτρώνην εἰς μονομαχίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔδρεχε καὶ μπορούσε νὰ μὴ πάρῃ φωτιά τὸ θανατηφόρον περιστροφὸν ἀνεβλήθη διὰ βραδύτερον ἢ μονομαχία.

Μετὰ τὴν ἀναίμακτον κατάκτησιν ἔχομεν τώρα τὰς ἀναιμάκτους μονομαχίας.

Νὰ ἐμονομάχουν τοῦλάχιστον μὲ Τούρκους ἀξιωματικούς; Καὶ τὰ πατατράκ ἀκόμη πρέπει νὰ εἶναι ἐμφύλια !

Ὁ τηλεγράφος μᾶς ἀνήγγειλε ποῖα κτήματα ἡγόρασεν ὁ Βασιλεὺς· ποῖα ἡγόρασεν ὁμῶς ὁ Κουμουνδοῦρος δὲν μᾶς λέγει τίποτε· ἴσως διότι ὁ τελευταῖος ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν αὐταῖς ταῖς δουλείαις τῆς κάμνει ὀλίγο μυστικά.

Εἶχε δίκαιον ὁ κ. Φιλήμων ἂν δὲν ἀπατώμεθα καὶ μερικοὶ ἄλλοι αὐλικοὶ φωνασκοῦντες ὅτι εἰς τὴν μεσολάβησιν τοῦ Βασιλέως ὀφείλομεν ὅ,τι πῆραμεν. Τώρα ἡ διὰ τῆς Παλιγγενεσίας δημοσιευθεῖσα ἐπιστολὴ τῆς φιλελευθέρως Πῶλι-Μῶλ εἰς ἀπάντησιν τῶν κατὰ Γλαδστονωὺς αἰτιάσεων τοῦ Σαλισβουρὺ διαχέει φῶς πολὺ εἰς τὰς φωνασκίας τῶν αὐλικῶν.

Ὅτι πῆραμε λοιπὸν, τὸ ὀφείλομεν εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ὅτι δὲν πῆραμεν τὸ ὀφείλομεν πάλιν εἰς αὐτόν.

Ζήτω ὁ βασιλεὺς !